

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL- Plus กับการสอนแบบปกติ

A Comparison of Reading Composition Of Mathayomsuksa 3
Students By using Cooperative Learning KWL Plus technique
and the traditional method

สินีนาด มุ่งก่อกลาง¹ และ เค่นดาว ชลวิทย์²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติ (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทรงธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากคะแนนสอบกลางภาครายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ทุกห้อง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA โดยมี 2 คู่ที่ไม่แตกต่างกัน คือ ม.3/1กับ ม.3/4 และ ม.3/2 กับ ม.3/3 จากนั้นทำการการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (Simple Random Sampling) มา 1 คู่ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มควบคุม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL- Plus เรื่องการอ่านจับใจความ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการสอนแบบปกติ เรื่องการอ่านจับใจความ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1)ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2)ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3)ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านจับใจความ; การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคKWL-Plus; การสอนแบบปกติ

บทนำ

การอ่านจับใจความเป็นหัวใจของการอ่านทุกรูปแบบ เพราะผู้ที่จับใจความเรื่องที่อ่านได้มาก มีโอกาสรับรู้เรื่องราวได้ดีกว่าผู้ที่ไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ และหากไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านก็ย่อมจับใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้ และถ้าหากต้องการประโยชน์จากเรื่องที่อ่านนั้นก็ ต้องกลับมาอ่านใหม่ทำให้เสียเวลา และการอ่านจับใจความยังมีความสำคัญต่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ของการอ่านจับใจความที่มีต่อการเรียนการสอน จึงได้กำหนดเรื่องการอ่านไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 2)

แม้การอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และถูกกำหนดให้เป็นเนื้อหาในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยมาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังพบว่าการอ่านก็ยังมีปัญหาสะสมมายาวนาน และยังไม่ได้รับการแก้ไขที่จริงจัง คือ นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน และไม่ชอบอ่าน ดังที่ ฐิรภัทร ทิศร (2543: 11) ได้แสดงความคิดเห็นว่าการที่นักเรียนไม่ชอบอ่าน ไม่มีนิสัยรักการอ่านหนังสือ อาจเป็นเพราะในปัจจุบันสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ ล้วนเป็นสื่อที่นักเรียนสนใจมากกว่าเพราะสะดวก ทราบข้อมูลข่าวสารได้เร็ว จึงทำให้นักเรียนสูญเสียเวลาที่ควรจะได้ อ่านหนังสือไป และในที่สุดจะทำให้ขาดนิสัยรักการอ่าน เสียโอกาสในการที่จะนำความรู้จากการอ่านไปพัฒนาประเทศ

จากที่ได้กล่าวมานั้น การอ่านจับใจความมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดจำ สาระสำคัญของเรื่องทั้งจากการฟัง การอ่าน และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดทรงธรรม พบว่า สาระที่ควรพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น คือสาระการอ่านในสาระการอ่านของโรงเรียนได้คะแนนค่าเฉลี่ย 61.94 ซึ่งสาเหตุที่ทำให้คะแนนค่าเฉลี่ยไม่ดีเท่าที่ควร มาจากการเรียนการสอนในปัจจุบันนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการอ่าน และมีกิจกรรมอื่นๆ มาบดบังเวลาในการอ่าน เช่น โทรศัพท์ สื่อออนไลน์ นักเรียนจึงไม่สามารถถ่ายทอดความรู้หรือสามารถจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ เนื่องจากนักเรียนไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน จึงทำให้นักเรียนจดจำข้อความหรือใจความของเรื่องได้

ดังนั้นการจะพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะการอ่านจับใจความให้สูงขึ้น นั้น ครูผู้สอนต้องแสวงหาเทคนิคการสอนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เช่น การใช้กิจกรรม การใช้แผนผังความคิด เป็นต้น แต่วิธีการสอนแบบหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าสามารถนำมาพัฒนาการอ่านจับใจความได้อย่างน่าสนใจนั้นคือ การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus เข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในเรื่องของการอ่านจับใจความ โดยเปรียบเทียบระหว่างการสอนแบบปกติกับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านจับใจความมากขึ้นเพียงใด

การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อแก้ปัญหการอ่านจับใจความของนักเรียน ด้วยการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะกระบวนการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอะไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดของตนเองได้ และสามารถปรับเปลี่ยนกลวิธีการคิดของตนเองได้โดยผู้เรียนจะได้รับการฝึกให้ตระหนักในกระบวนการทำความเข้าใจตนเอง มีการวางแผน ตั้งจุดมุ่งหมาย ตรวจสอบความเข้าใจของตน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus มาใช้ทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติรวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาภาษาไทย ในการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยสืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดทรงธรรม ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ห้อง รวมทั้งสิ้น 219 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทรงธรรม ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาจากคะแนนสอบกลางภาครายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ทุกห้อง นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ One-Way ANOVA โดยมี 2 คู่ที่ไม่แตกต่างกัน คือ ม.3/1กับ3/4 และ ม.3/2 กับ ม.3/3 จากนั้นทำการการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก (Simple Random Sampling) มา 1 คู่ ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL- Plus และนักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มควบคุม สอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การสอน

1. การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus
2. การสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในมาตรฐาน ท 1.1 สาระที่ 1 การอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน เรื่องการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ประกอบด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การอ่านจับใจความสำคัญจากวรรณคดีในบทเรียน
2. การอ่านจับใจความสำคัญจากข่าวและเหตุการณ์สำคัญ
3. การอ่านจับใจความจากบทความ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความได้อย่างถูกต้อง
2. ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทางการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL Plus กับการสอนแบบปกติ

ความหมายของการอ่านจับใจความ หมายถึง กระบวนการเข้าใจเรื่องที่อ่านสามารถระบุใจความสำคัญ บอกจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ระบุความคำที่มีความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย บอกข้อคิดจากการอ่านเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ดังที่ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542: 45) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเข้าใจเนื้อเรื่อง จับใจความสำคัญได้ สามารถสรุปได้ ได้ความรู้ จากสิ่งที่อ่านและสามารถตอบคำถามได้ อีกทั้งสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

ได้ โดย วารุณี อุดมธาดา (2537: 23) กล่าวว่า การอ่านจับใจความว่ามีอยู่ 2 ประเภท คือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

หลักการอ่านจับใจความ บันลือ พุกกะวัน (2542, หน้า 146) ได้อธิบายถึงขั้นตอนการอ่านจับใจความดังนี้

1. อ่านเรื่องราวผ่าน ๆ เพื่อให้รู้ว่าตอนใดคือตอนที่สำคัญของเรื่อง
2. อ่านซ้ำอีกครั้งตรงที่ไม่เข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจให้ถูกต้อง
3. อ่านเพื่อให้ทราบว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร โดยการตอบคำถามสั้น ๆ หรือบันทึกย่อโดยใช้ความเข้าใจของตนเอง

4. เรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องโดยใช้ภาษาของตนเอง และให้ครอบคลุมเนื้อหาเดิม

ความเป็นมาของเทคนิค KWL Plus คาร์ และ โอเกิล (Carr and Ogle, 1987, อ้างถึงใน วัชรรา เล่าเรียนดี, 2457: 93-95) กล่าวถึงเทคนิค KWL Plus ไว้ว่าได้รับการคิดค้นและเผยแพร่ครั้งแรกในปี ค.ศ. 1986 โดย Donna ogle ซึ่งการสอนแบบนี้มีกิจกรรมการอ่านที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีโครงสร้างประสบการณ์เดิม เช่น มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักเรียนจะต้องมีการระดมพลังสมองในกลุ่ม ใช้ประสบการณ์ เดิมของตนแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างเพื่อนในกลุ่มและครูผู้สอนมีการตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

เป้าหมายของวิธี KWL Plus คอนเนอร์ (Conner, 2004) ได้กล่าวถึงเป้าหมายของการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความรู้เดิมที่มีมาก่อนของนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน
2. เพื่อช่วยนักเรียนในการตั้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน
3. เพื่อให้นักเรียนติดตามความเข้าใจของนักเรียนในเรื่องการอ่าน
4. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนประเมินความเข้าใจของตนในเรื่องการอ่าน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus คาร์ และ โอเกิล (Car and Ogle, 1987) ได้เสนอขั้นตอนการใช้เทคนิค KWL Plus ในการจัดการเรียนรู้การอ่าน ดังนี้

1. ขั้น K (What do I Know) ก่อนนักเรียนจะอ่านเรื่อง ครูจะอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่อง และกำหนดคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง (Brainstorms) และเขียนคำตอบของนักเรียนลงในช่อง K หลังจากนั้นนักเรียนและครูร่วมกันจัดประเภทข้อมูลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในเรื่องที่จะอ่าน

2. **ขั้น W (What do I want to learn)** ครูค้นหาความจริงจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจหรือคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของเรื่อง พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนคำถามลงในช่อง W หลังจากนั้นนักเรียนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างอ่านนักเรียนสามารถเพิ่มคำถามและคำตอบในกลุ่มของตัวเองได้

3. **ขั้น L1 (What I learned)** ระบุความรู้ที่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่านและหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ที่ได้ลงในช่อง L พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้ตอบ

4. **ขั้น L2 (Mapping)** นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้ในขั้น K เขียนชื่อเรื่องไว้ในตำแหน่งตรงกลางและเขียนองค์ประกอบหลักของแต่ละหัวข้อไว้ในแต่ละสาขา พร้อมทั้งเขียนอธิบายเพิ่มเติมในแต่ละประเด็น

5. **ขั้น L3 (Summarizing)** สรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งการเขียนในขั้นนี้จะมีประโยชน์ต่อครูและนักเรียนในการประเมินความเข้าใจของนักเรียน

การสอนแบบปกติ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งประกอบด้วย ขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมเกิดความรู้สึกขั้นกิจกรรม จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับความรู้หลายรูปแบบ เช่น สนทนา อภิปราย สาธิต ทดลอง ขั้นสรุป และขั้นประเมินผล

จากการศึกษาวิธีสอนแบบปกติจากนักการศึกษาดังกล่าว จึงสรุปรูปแบบการสอน แบบปกติ ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. **ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม และความสนใจในการเรียน ด้วยการสนทนาซักถาม เกม รูปภาพ เพลง หรือนิทาน และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้

2. **ขั้นกิจกรรมการสอน** ครูเสนอเนื้อหาให้นักเรียน ด้วยวิธีการบรรยาย อภิปราย สนทนา ซักถาม โดยมีสื่อประกอบการเรียนการสอน เช่น ใบความรู้ ใบงาน หรือ หนังสือแบบเรียน และนักเรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม

3. **ขั้นสรุป** ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาด้วยการอภิปราย ซักถาม หรือ ตรวจสอบแบบฝึกหัดร่วมกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 3 ฉบับ ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL- Plus จำนวน 3 แผน 6 ชั่วโมง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 3 แผน 6 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ เป็นแบบทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL- Plus และที่ได้รับการสอนแบบปกติ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL – Plus และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 48 คน เป็นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

1. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ นำมาตรวจและบันทึกคะแนนไว้

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 2 กลุ่ม ตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มละ 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมระยะเวลาทั้งหมด 6 ชั่วโมง แต่ละกลุ่มจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

2.1 กลุ่มทดลอง ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL – Plus

2.2 กลุ่มควบคุม ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน นำมาตรวจและบันทึกคะแนนไว้

4. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติ โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ t-test (Independent Samples)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ t-test (dependent Samples)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติสำหรับการวิเคราะห์ t-test (dependent Samples)

ตาราง 1

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus กับการสอนแบบปกติ

กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus	48	23.44	4.453		
การสอนแบบปกติ	48	14.48	2.873	11.712*	.000

*P< .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียน ของกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ($\bar{x} = 23.44$, S.D. = 4.453) และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ($\bar{x} = 14.48$, S.D. = 2.873) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตาราง 2

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	48	7.46	2.946		
หลังเรียน	48	23.44	4.453	27.193*	.001

*P< .05

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ก่อนเรียน ($\bar{x} = 7.46$,

S.D. = 2.946) และหลังเรียน (\bar{X} = 23.44, S.D. = 4.453) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 3

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่ม	N	\bar{x}	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	48	9.44	3.548	11.191*	.000
หลังเรียน	48	14.48	2.873		

*P< .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนเรียน (\bar{X} = 9.44, S.D. = 3.548) และหลังเรียน (\bar{X} = 14.48, S.D. = 2.873) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีความสามารถในการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus สูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ที่เป็นผลเช่นนี้อาจมาสาเหตุดังต่อไปนี้

การสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลำดับขั้นตอนในการเรียนรู้ ที่สามารถฝึกให้ผู้เรียนได้มีความคิดอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ และมีกรอบแนวทางให้นักเรียนได้จัดการเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ พร้อมทั้งจัดประเภทเนื้อหาได้อีกด้วย โดยเริ่มจาก

1) ขั้น K (What do I Know) ครูอธิบายความคิดรวบยอดของเรื่องก่อนนักเรียนอ่านเรื่อง แล้วครูตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ระดมสมอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภรณ์ พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550) พบว่า นักเรียนต้องอาศัยประสบการณ์เดิมในการคาดเดาเรื่องและเหตุการณ์จากบทอ่าน เพื่อเชื่อมโยงเข้าบทอ่านที่อ่าน และทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่อ่าน และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดารรรณ (2534:88) กล่าวว่า การอ่านต้องใช้ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน ความรู้ ทักษะ ที่มีอยู่มาช่วยในการตีความบทอ่านได้

2) ขั้น W (What do I want to learn) ครูค้นหาความคำตอบจากคำถามของนักเรียนในสิ่งที่นักเรียนสนใจ และคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน นักเรียนอ่านเรื่องและตอบคำถามที่ตั้งไว้ ระหว่างนักเรียนอ่าน สามารถเพิ่มคำถามและคำตอบได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ กิลเลสพี (1990:250-257) กล่าวว่า การตั้งคำถามเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนมีเป้าหมายในการอ่านและยังมีข้อดีอีกสองประการ คือ ประการแรกทำให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ประการที่สองช่วยให้นักเรียนสนใจและเอาใจใส่ในการอ่านมากยิ่งขึ้น

3) ขั้น L1 (What I learned) นักเรียนระบุนความรู้ที่เกิดการเรียนรู้ขึ้นทั้งระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน นักเรียนบันทึกความรู้ พร้อมทั้งตรวจสอบคำถามที่ยังไม่ได้คำตอบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์ (2524:80) ที่ว่า การจดบันทึกทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ในการจดบันทึกควรจดบันทึกเป็นตอน ๆ เพื่อสะดวกในการทบทวน

4) ขั้น L2 (Mapping) นักเรียนนำข้อมูลที่ได้จัดประเภทไว้พร้อมเขียนแผนภาพความคิด สอดคล้องกับแนวคิดของ ผจงกาญจน์ ภูวิภาดารรรณ (2534:88) ที่ว่า การสรุปความคิดในรูปแบบของแผนภาพความคิดจะช่วยให้นักเรียนได้จัดกลุ่มความคิด และช่วยให้จัดระบบความรู้เพื่อช่วยให้เก็บความรู้ไว้ในความจำของนักเรียนได้ถาวร และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ สุรางค์

โศกคณฺโฑ (2541:131) ที่ว่า การที่ให้นักเรียนเขียนสรุปความ ช่วยทำให้นักเรียนเพิ่มความจำในเรื่องที่อ่านได้ดี

5) ชั้น L3 (Summarizing) นักเรียนสรุปและเขียนสรุปความคิดรวบยอดจากแผนภูมิความคิด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วัชราน เล่าเรียนดี(2548:145) กล่าวว่า การสอนแบบร่วมมือ เทคนิค KWL-Plus ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่าน พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และยังฝึกให้ผู้เรียนได้ระดมสมองที่มีกรอบแนวทางอย่างเป็นระบบ คือ ชั้น K นักเรียนรู้อะไรจากชื่อเรื่องหรือคำสำคัญที่ครูให้อ่าน ชั้น W นักเรียนอยากรู้อะไรจากบทอ่าน ชั้น L1 นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากบทอ่าน ชั้นL2 นักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ชั้น L3นักเรียนเขียนสรุปเรื่องจากแผนภาพความคิด สอดคล้องกับผลการวิจัย อารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 96) กล่าวว่า ผู้เรียนได้ฝึกการจัดระบบข้อมูลความรู้ และความคิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลที่ได้จากการอ่าน โดยการทำแผนภาพความคิด ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้เรียน คือ ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์จัดระบบหมวดหมู่ของข้อมูล เพื่อสร้างแผนภาพความคิด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรินทร์ แจ่มจำริญ (2547) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชาญญาลักษณ์ สังข์แก้ว (2552) พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสรุปความของนักเรียนที่สอนโดยวิธี KWL PLUS สูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีการสอนแบบแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ที่เป็นผลเช่นนี้อาจมาสาเหตุดังนี้ เนื่องจากเทคนิค KWL-Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและทักษะการคิดอย่างรู้ตัวว่าตนคิดอย่างไร มีวิธีคิดอย่างไร สามารถตรวจสอบความคิดตนเองได้ โดยมีกรอบแนวคิด คือ K นักเรียนรู้อะไรจากชื่อเรื่องหรือคำสำคัญที่ครูให้อ่าน ชั้น W นักเรียนอยากรู้อะไรจากบทอ่าน ชั้น L1 นักเรียนได้เรียนรู้อะไรจากบทอ่าน ชั้นL2 นักเรียนสร้างแผนภาพความคิด ชั้น L3นักเรียนเขียนสรุปเรื่องจากแผนภาพความคิด สอดคล้องกับ อารมณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์ (2550 : 95) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิคKWL- Plus เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่างเป็นระบบสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาเองได้ในแต่ละขั้นตอน และยังช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านเพราะมีกรอบแนวทางในการฝึกฝน โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักเรียนตั้งคำถาม เพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านได้ด้วยตัวเองสอดคล้องกับ รินทร์ภัส เกลิมธรรมวงศ์ (2557: 77) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL- Plus การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยฝึกให้นักเรียนได้คิดอย่าง

เป็นระบบและเป็นขั้นตอน สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ เนื่องจากมีกรอบแนวทางในการเชื่อมโยงเนื้อหาอย่างเป็นลำดับ สอดคล้องกับ จินดารัตน์ ฉัตรสอน (2558: 85) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL- Plus เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนกระบวนการอ่าน เริ่มจากการกระตุ้นประสบการณ์เดิมแล้วบันทึกความรู้เดิม จากนั้นฝึกตั้งคำถามจากเรื่องี่อ่าน หลังจากนั้นได้อะไรจากการอ่านและในขณะที่เดียวกันก็หาคำตอบแล้วเขียนบันทึก จากนั้นอธิบายสิ่งได้จากการอ่าน จึงทบทวนคำถามเพื่อตรวจว่าคำตอบที่ได้มาตรงตามต้องการหรือไม่ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ รินทร์ภักดิ์ เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) พบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ ที่เป็นผลเช่นนี้อาจมาสาเหตุดังนี้ การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การเรียนการสอนแบบเดิมใช้เพียงการบรรยาย ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนและไม่สามารถระบุใจความของเรื่องี่อ่านได้ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยภาพ เหตุการณ์บ้านเมืองเพื่อเชื่อมโยงกับบทเรียน และยังมีกรเข้ากลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันและกัน สมาชิกในกลุ่มจะต้องลดความสามารถโดยมีเก่ง กลาง อ่อน อยู่ในกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่มและได้ช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มอ่อน นอกจากการอธิบายความรู้แล้วผู้วิจัยยังมีสื่อการสอนทำให้นักเรียนรู้สึกตื่นตื้นเต้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ และยังให้ความสนใจกับบทเรียนมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งยังฝึกให้นักเรียนตั้งคำถาม แสดงความคิดเห็น โดยมีครูช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน สอดคล้องกับปราณี พบครูฑ (2552:87) ที่กล่าวว่า หนังสือเสริมบทเรียนมีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยมีวิธีการสร้างที่ถูกต้อง คือ ควรคำนึงถึงระดับของผู้เรียน มีภาพประกอบและขนาดตัวอักษรที่เหมาะสมกับวัย และความสนใจกับของผู้เรียน ต้องเน้นกิจกรรมทั้งในขณะที่เรียนและหลังเรียน และยังสอดคล้องกับ พรทิพย์ ตรีสกุลวงศ์ (2544 : 143) ที่กล่าวถึง การพัฒนาและศึกษาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 5.33

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ดีขึ้นของผู้เรียนทั้งในด้านทักษะการอ่านจับใจความ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้หรือการศึกษา วิจัยในครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยการสอนแบบร่วมด้วยเทคนิค KWL-Plus ครูเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกระตุ้นความรู้ หรือแนวคิดของนักเรียน ดังนั้นครูต้องคอยให้คำปรึกษา และไม่ปล่อยให้ให้นักเรียนคิดเอง
2. การสอนแบบร่วมด้วยเทคนิค KWL-Plus เป็นการสอนที่มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมหลายขั้นตอน ครูจึงควรเตรียมตัวในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ล่วงหน้าก่อนการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค KWL-Plus ในเนื้อหาอื่นของวิชาภาษาไทยและรายวิชาต่าง ๆ อีกเพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่ชัดเจน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จินดารัตน์ นัตรสอน. (2558). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus ร่วมกับแบบฝึก. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ฉวีวรรณ บุญยะกาญจน. (2523). การอ่านและพิจารณาหนังสือ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯการพิมพ์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2542). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปราณี พบครุฑ. (2552). ผลการใช้หนังสืออ่านเสริมบทเรียนที่มีต่อทักษะการอ่านจับใจความและความพึงพอใจต่อการอ่านวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขาวัง (แสงช่วงสุวนิช) จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรทิพย์ ตรีสกุลวงษ์. (2544). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยสำหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านโคกตะเคียน อเภอกาบเชิง จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ แจ่มจำริญ. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินทร์ลภัส เฉลิมธรรมวงศ์ (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียน และคณะ. (2560). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21. นครปฐม: บริษัทเพชรเกษมพรีนติ้งกรุ๊ป.
- อาภรณ์พรรณ พงษ์สวัสดิ์. (2550). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL-Plus. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Carr, E., and Donna Ogle. (1987). "K-W-L Plus: A Strategies for Comprehension and Summarization." *Journal of Reading* 30 (April 1981): 626-631.